

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1896-1898. L
84:1 - 175**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Käraste!

Jag hoppas att människorna måtte vilja mig liksom från brevskrifning nu i fransk, de äro alldeles förfrändliga - Med människor nu - när jag öfversättare. Jag har nu engelsk - amerikansk, fransk - schweizisk, tysk, och italiensk öfversättare. Det har nog varit ett skrifuande. Tänk att Kleiderstam ej förr än nu fått ut en bok på tyska. Jag har två, jag. Och mina resensjournaler äro ett strö kvasare än hans. Men hvad hjälper det? Det bleka sanna är, att jag är totalt skänd i Tyckland och förblir så i många år - Jag tror att ensamt teatern kan visa människor att man finns till - Men hvem är dramatiker?

Jag har fått en fix idé. Jag tror ej att jag kan skriva, förvare jag hjälpt Elfrida till en opera - Det tänkes så härmed säga och jag satta mig att tänka och egelodentligt mig fick jag genast en idé. Jag har nog talat om för dig förr att skander i "Lyser och Roster ur det fördolda" har en spökhistoria, som jag vill stjälta, det är en ytterst människalisk spökhistoria - Det är för det första Abbé Fogler, som sitter och spelar i Bergens domkyrka - Du vet väl att Fogler spelade naturmåttningar på klavertast, åskväder och sligt så det bör kunna bli något charmant. Så går folket ut, men en vande skannar och vill tränga sig upp på orgellådan för att tala med Fogler - Och så berättar han honom och organisten att hemman på fjället under öfver hans stuga spelas det ännu skönare om julnatten -

Tre dagar senare är det jul. Banden berättar Fogler och en hans vän ut på landet, de äta gröt och fisk och sjunga psalmer, det är en mycket patriarkalisk familj - Mot midnatt säga de alla ut i snön och gå upp på berget - Det är tytt, kallt och mörkt och de stå och vänta och bli ganska otåliga. Men banden försäkrar dem att det skall snart börja - Och så kommer musiken framkvälfvande ur jorden, det hör sigaste Fogler någonsin hört. Men bäst de lysa, får hans vän samuetskrupler, han kastar sig till marken och ropar genom en ranna i ~~garden~~ ^{bergets} "Hör upp i djälfvulens namn!" Och ~~det~~ ^{musiken} stutar i samma ögonblick och vännen rullar död till Foglers fötter. Säg om detta ej är charmant som opera -

...och tillika är det en god egenhet. Jag vill också nämna att jag har ett stort antal böcker som jag vill ge dig som gåva. Jag vill också nämna att jag har ett stort antal böcker som jag vill ge dig som gåva.

Den får vara mycket kort naturligtvis, men kunde Selfrida göra det så skulle hon kunna bryta igång med den. Och jag tror på människans, ser den - jag undrar dock, om man ej skulle kunna göra pjesen naturligt, jag menar att själva ämnet framträdgar så mycket mycket att personerna kunde få tala naturligt det lilla de ha att säga - Det blir anarast en komiskt med litet sång och en hel mängd instrumentell musik. Det tråkiga är att vi ha en julkväll redan i Fri-tiaf-

Ditt kapital är jag alltså nöjd med. Och när Kontorsmannen kommer bort, så blir det bra för detaljhandlarna att göra. Skrif för all del ej om något mer, vi ska gå igenom sista för sista till saken, men är jag för intresserad af ofiken och innehållet för att riktigt kunna tänka på formen. Jag vet ej nu hur jag vill ha de ändringar som jag föreslår.

Jag tycker visst att Kontorsmannen skall se en gång, men det på det sättet att fadern visar Johu alla sina goda och bär honom att detta och detta och detta blir hans. Taplorna och Frelli och Catarina II äro mycket bra, men du får ej vara en blott bedömande människas uttalen just som i början en något humoristisk men dock mycket imponerad förutidsmänniska - De gamla orden äro så roliga som taplor på en vägg. Jag kan aldrig få för mycket af den och jag tycker den rätter ut den mycket graciöst -

Om du tänker dig att Raja telegraferade och frågade om han fick komma hit i påsk. Jag svarade omöjligt - Jag är ej skyldig att ta emot den, som jag ej bjudit. Och jag skulle örfila upp henne om hon kommer - Hvad kan det vara mellan henne och mig, som så till den goda drar den ene till mig och stöter den andra bort. Det är bra egentligen.

Vi ha allt nå förfärligt roligt af mitt stova rum. Du får brefvet förenadt en dag, därför att Gerda kom hit för att sätta upp taplor, där är nu tapetserat och det blef förtruffligt och nu ha vi ändligen fäst ut hvar taplorna akoda mitta - På som det är, är det en otrolig till ett fint rum. Du gör det ej en ett stort uttryck längre och där kan bli nå förtjusande - Det behöfs matta och däckdraperier fönster - Det är ett så utskälet nöje. Skulle du vara frisk igen och måtte doktorerna uttala sig som vi vilja. Det gör han nog -